

[Handelsministeren.]

frit stillet med hensyn til ydelse af blankolån. Sikkerheden for indskyderne i bankerne beror på reglerne i bankloven om, at egenkapitalen skal udgøre mindst $\frac{1}{10}$ af bankens samlede gælds- og garantiforpligtelser, samt på reglerne om, hvor stor en kredit en bank må påtage sig over for en enkelt kunde.

Såfremt tilsynet med banker og sparekasser under en inspektion af en bank måtte finde engagementer, der efter tilsynets mening frembyder væsentlig risiko for tab, forlanger tilsynet straks hensat et til risikoen svarende beløb til imødegåelse af et eventuelt tab. Sådanne henlæggelser forlanges, som jeg tidligere nævnte, såvel for bankens egne udlån som for udlån gennem bankens finansieringsselskaber.

Bankerne yder utvivlsomt i meget betydeligt omfang blankolån og lån, der trods sikkerhedsstillelse er behæftet med risiko. At dette forekommer, er jo kun naturligt og ønskeligt. Det bør ikke glemmes, at det er en særlig forpligtelse for vore banker også at hjælpe nyt initiativ i gang, og dette ville ikke kunne lade sig gøre, såfremt bankerne i alle tilfælde krævede fuld sikkerhed for deres låneengagementer.

Jeg vil gerne til slut sige, at det ligger i sagens natur, at vi bør drage al den lære af Bossagen, som vi kan, og indrette os bedst muligt med henblik på at søge at undgå lignende tilfælde i fremtiden, men af de grunde, jeg her har anført, kan regeringen ikke anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Som det blev sagt af statsministeren her i tinget den 22. maj 1968 som svar på et spørgsmål af hr. J. O. Krag, vil regeringen, når retssagen er afsluttet, lade de herigenem fremkomne oplysninger indgå i en overvejelse om at lade et sagkyndigt udvalg gennemgå materialet og foretage en undersøgelse med samme sigte som i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Haunstrup Clemmensen: Det konservative folkeparti ønsker af al magt at medvirke til klarhed over alle sider og alle aspekter i den ulykkelige, ejendommelige og tåbelige Bossag. Vi har intet som helst ønske — og jeg vil gerne understrege det så stærkt, som det er mig muligt — intet som helst ønske om, at denne undersøgelse

ikke gennemføres så hurtigt, så grundigt og så effektivt, som det simpelt hen er muligt, uden persons anseelse og uden firmaanseelseshensyn af nogen art. Vi tror, det må være i hele det danske samfunds interesse, at denne sag belyses og belyses grundigt. Vi har den opfattelse, at det imidlertid må være muligt også at drøfte rent sagligt, under hvilken form en sådan undersøgelse hurtigst og mest effektivt gennemføres, og dér er det vor opfattelse, at det er naturligt, således som det også fremgår af handelsministerens udtalelser på regeringens vegne, at man først må afvente den umiddelbart forestående sagsbehandling ved Københavns byret. Vi ønsker ikke, at man derefter skal afvente behandlingen ved appelinstanter, der jo kan tage meget lang tid, men allerede praktiske grunde taler for, at denne straffetlige undersøgelse nu gennemføres. Så snart den derefter er ført til ende, er det vor opfattelse, at der i allé kredse i den danske befolkning er en forventning om, at man her i det høje ting udleder alle de erfaringer af den ulykkelige sag, som med rimelighed kan udledes. Vi er parat til til den tid at medvirke i disse overvejelser, medvirke i drøftelsen af, hvordan undersøgelsen og erfaringsudvekslingen mest hensigtsmæssigt skal tilrettelægges.

Jeg vil dog allerede gerne her, for at man ikke måske skal skabe nogen falsk tryghed, sige, at vi er vel alle sammen på alle områder i samfundet i den situation, at vi ulykkeligtvis aldrig kan helgardere os mod forbrydelser, hvor ønskeligt det end kunne være. Men vi har en forpligtelse til at gennemføre alle rimelige erfaringsbeslutninger på grundlag af denne sags forløb, og jeg vil gerne allerede her på det konservative folkepartis vegne give udtryk for, at vi med meget stor interesse afventer forslaget til en ny aktieselskabslov; den nugældende er som bekendt fra 1930, og et og andet har ændret sig også i erhvervslivets struktur i de mellemiggende næsten 40 år. Det er jo heller ikke nogen hemmelighed, at denne lovgivning — og det ved også ordføreren for forslagsstillerne måske bedre end mange andre — har haft en meget grundig forberedelse kommissionsmæssigt og ud fra ønsket om i videst muligt omfang at opretholde fællesnordisk retsenhed på disse